

en eksportfinansieringsfond benævnt „Dansk Eksportfinansieringsfond“.

På et møde med Nationalbankens direktion i september 1974 gav den daværende regering tilslutning til fondens oprettelse, således at den finansiering af langfristede eksportkreditter, som hidtil har været mulig gennem Nationalbankens genbelåningsordning for sådanne kreditter, herefter overgår til fonden.

Der sigtes mod, at fonden skal kunne påbegynde sin virksomhed fra 1. april 1975.

Genbelåningen i Nationalbanken af langfristede eksportkreditter har ikke hidtil været belastet af direkte skatter eller af stempelafgifter, idet Nationalbanken efter §§ 21 og 22 i lov nr. 116 af 7. april 1936 om Danmarks Nationalbank er fritaget for sådanne skatter og afgifter.

Da det vil være hensigtsmæssigt, at den pågældende finansieringsvirksomhed fortsat er skattefri, samt med henblik på at give fonden tilsvarende vilkår som en række andre finansieringsinstitutter, foreslås Dansk Eksportfinansieringsfond indsat i selskabsskatteloven på linie med de der nævnte finansieringsinstitutter, der er fritaget for skattepligt.

For så vidt angår stempelfritagelse, der skal omfatte overdragelsesdokumenter, lånedokumenter og gældsbreve samt dokumenter vedrørende kaution og anden sikkerhedsstillelse udstedt til og af fonden i forbindelse med dens finansieringsvirksomhed, vil hjemmel hertil blive foreslået som en tekstanmærkning til finansloven.

Ved lovforslaget foreslås endvidere en redaktionel ændring af reglerne om udlandsfradrag samt en ændring af bestemmelserne om mandtalsoptagelse af selskaber og foreninger m. v. med henblik på at opnå en forenkling af dette arbejde.

Endelig foreslås rentesatsen ved tilbagebetaling af for meget erlagt selskabsskat ajourført med de for personer gældende regler.

I øvrigt henvises til nedenstående bemærkninger til de enkelte ændringsforslag.

Til § 1, nr. 1.

Dansk Eksportfinansieringsfond foreslås indsat i § 3, stk. 1, nr. 6, 1. pkt., på linie med tilsvarende finansieringsinstitutter.

Samtidig foreslås bestemmelsen omformuleret, således at den dækker de efter gennemførelsen af loven om realkreditinstitutter eksisterende institutter. Der henvises derfor i bestemmelsen til institutter, der er godkendt i medfør af den nævnte lov, samt institutter, der ikke er godkendt, men som hidtil har været omfattet af bestemmelserne om skattefrihed.

Endvidere foreslås ordene „spare- og lånekasser“ erstattet af „sparekasser“, der er et mere tidsvarende udtryk.

Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændring ved denne omformulering.

Til § 1, nr. 2.

Ved anvendelsen af reglen i § 17, stk. 2, om selskabers fradrag for virksomhed i udlandet er Grønland og Færøerne hidtil ikke anset for omfattet af udtrykket „udlandet“. Denne forståelse er for så vidt angår Grønland tiltrådt ved højesteretsdom af 16. juni 1965, der er truffet på et tidspunkt, hvor der ikke var nogen form for grønlandsk beskatning, og som ifølge sine præmisser bl. a. lagde vægt herpå. Lov for Grønland om kommuneskat træder i kraft med virkning fra den 1. januar 1975, og ændringsforslaget tager derfor alene sigte på at opretholde hidtidig praksis efter indførelse af kommuneskat i Grønland, og såvel for Færøerne som for Grønland klart at fastslå, at virksomhed i disse dele af riget ikke berettiger til fradrag for virksomhed i udlandet.

Efter § 2, stk. 2, har bestemmelsen virkning fra den 1. januar 1975.

Til § 1, nr. 3.

Efter den hidtidige affattelse af § 25 har kommunerne hidtil haft pligt til hvert år at udarbejde fortegnelser over de skattepligtige selskaber og foreninger m. v., og fortegnelsernes rigtighed er derefter blevet kontrolleret af skatterådet — og for så vidt angår selskaber tillige af statens ligningsdirektorat. Dobbeltarbejde i et vist omfang har derved ikke kunnet undgås, og dette er under de igangværende bestræbelser på at afskaffe overflødig dobbeltarbejde blevet påpeget af visse kommuner.

De hidtil indvundne resultater af et igangsat undersøgelsesarbejde tyder på, at det vil være muligt at forenkle den hidtidige forretningsgang, navnlig for så vidt angår mandtalsoptagelsen for selskaberne, men hertil kræves lovændring, således at reglerne bliver mindre stramme end nu. Det er i det hele næppe længere nødvendigt, at de nærmere bestemmelser om tilvejebringelse af mandtal m. v., der omhandler forretningsgange af mere formel art mellem offentlige myndigheder, især de kommunale ligningsmyndigheder og skatterådene, skal være reguleret ved lov.

Ændringsforslaget tager sigte på at få tilvejebragt mulighed for at forenkle de hidtidige forretningsgange.

Efter § 2, stk. 2, har bestemmelsen virkning fra den 1. januar 1975.